

Arrest
nr. 197 408 van 1 januari 2018
in de zaken RvV X/ IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
Marcel Broodthaersplein 8/5
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 31 december 2017 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot terugdrijving van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 22 december 2017 (bijlage 11) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van dezelfde datum tot intrekking van een visum.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 december 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 januari 2018, om 11.30 uur.

Gehoord het verslag van de voorzitter van de Raad G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster arriveerde op 22 december 2017 met vlucht SN359 op de nationale luchthaven te Zaventem.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 22 december 2017 ten aanzien van verzoekster de beslissing tot terugnrijving en de beslissing tot intrekking van een visum.

De beslissing tot terugnrijving, die verzoekster op 22 december 2017 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Op 22/12/2017 om 10.35 uur, aan de grensdoorlaatpost Brussel Nationaal, werd door ondergetekende, [K.H.] hoofdinspecteur

de heer / mevrouw :

*naam [G.] voornaam [P.D.D.]
[...]*

die de volgende nationaliteit heeft Angola

houder van het document nationaal paspoort van Angola nummer [...] afgegeven te SME Luanda op : 04.07.2017

houder van het visum nr. [...] van het type C afgegeven door Portugese vertegenwoordiging in Luanda geldig van 11.09.2017 tot 09.03.2018 voor een duur van 90 dagen

afkomstig uit Luanda met SN359 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

[...]

☐ (E) *Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°) Reden van de beslissing: Betrokkene verklaart voor het eindejaar naar Portugal te willen doorreizen. Ze kan geen toelichting geven omtrent enige activiteiten en beschikt over geen enkel document (zakelijke stukken – toeristische documentatie – uitnodiging - ???) welk enig reisмотief volgens de toegangsvoorwaarden van artikel 6 van de Schengengrenscore kan toelichten. Betrokkene legt een doorreisticket naar Lissabon (Portugal) en een hotelreservatie aldaar voor. Echter bij controle door de Federale Politie te luchthaven Brussel-Nationaal van deze documenten blijkt dat er geen doorreisticket is en geen hotelreservatie. Zodoende kan betrokkene niet aantonen dat haar hoofdbestemming Portugal is. Volgens artikel 5 van de visumcode dient het hoofdreisdoel zich te situeren in het land van afgifte van het visum. Verder kan betrokkene niet aantonen waar zij zal logeren en ontbreekt het haar van enig voorgenomen reisмотief*

[...]

☐ (G) *Beschikt niet over voldoende bestaansmiddelen, voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de terugreis naar het land van oorsprong of het transitland (art. 3, eerste lid, 4°) Reden van de beslissing: Betrokkene is in het bezit van 50 euro cash geld. Ze beschikt niet over een krediet- of bankkaart en is niet in het bezit van een officiële garantverklaring. Volgens de geldende richtbedragen dient men in Portugal over 40 euro/dag/persoon te beschikken. Verder dient ze van dit bedrag nog een vervoersbewijs naar Portugal aan te schaffen.”*

Dit is de eerste bestreden beslissing.

De beslissing tot intrekking van een visum, die verzoekster ook op 22 december 2017 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Mevrouw [G.P.D.D.]

☐ Op verzoek van de gemachtigde van Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,

[...]

werd

☐ uw visum onderzocht. Nummer [...], afgegeven: 21.08.2017.

☐ het visum is ingetrokken

Dit besluit is gebaseerd op de volgende redenen:

2. ☐ het doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond (artikel 32, 1, a), II en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode) Betrokkene verklaart voor het eindejaar naar Portugal te willen doorreizen. Ze kan geen toelichting geven omtrent enige activiteiten en beschikt over geen enkel document (zakelijke stukken – toeristische documentatie – uitnodiging - ???) welk enig reismotief volgens de toegangsvoorwaarden van artikel 6 van de Schengengrenscodes kan toelichten.

Betrokkene legt een doorreisticket naar Lissabon (Portugal) en een hotelreservatie aldaar voor. Echter bij controle door de Federale Politie te luchthaven Brussel-Nationaal van deze documenten blijkt dat er geen doorreisticket is en geen hotelreservatie. Zodoende kan betrokkene niet aantonen dat haar hoofdbestemming Portugal is. Volgens artikel 5 van de visumcode dient het hoofdreisdoel zich te situeren in het land van afgifte van het visum. Verder kan betrokkene niet aantonen waar zij zal logeren en ontbreekt het haar van enig voorgenomen reismotief.

3. ☐ u heeft niet aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen (artikel 32, 1, a), III en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode) Betrokkene is in het bezit van 50 euro cash geld. Ze beschikt niet over een krediet- of bankkaart en is niet in het bezit van een officiële garantverklaring. Volgens de geldende richtbedragen dient men in Portugal over 40 euro/dag/persoon te beschikken. Verder dient ze van dit bedrag nog een vervoersbewijs naar Portugal aan te schaffen.”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Verzoekster heeft twee afzonderlijke verzoekschriften ingediend met het oog op de schorsing bij hoogdringendheid van de tenuitvoerlegging van een beslissing tot terugnrijving en van een beslissing tot intrekking van een visum. Gelet op de verbondenheid tussen de bestreden beslissingen – wat onder meer ook blijkt uit het feit dat verzoekster in beide verzoekschriften een zelfde argumentatie ontwikkelt – is het aangewezen de twee vorderingen samen te behandelen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. De Raad wijst er op dat artikel 39/82, § 4, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat slechts een verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een verwijderings- of terugnrijvingsmaatregel bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingediend indien de tenuitvoerlegging van deze maatregel imminent is en er nog geen gewone vordering tot schorsing tegen deze maatregel werd ingeleid.

Artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorziet voorts dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

Verzoekster betoogt, ter onderbouwing van haar standpunt dat haar vorderingen een hoogdringend karakter hebben, dat zij op 2 januari 2018 zal worden terugngedreven naar Luanda.

Het hoogdringend karakter van de vorderingen, dat door verweerder ook niet in vraag wordt gesteld, is in casu voldoende uiteengezet en kan worden aanvaard.

3.2. Verder moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

3.3.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het vertrouwensbeginsel.

Zij onderbouwt dit middel als volgt:

“[...]”

De bestreden beslissing stelt dat verzoekster geen toelichting kon geven betreffende de geplande activiteiten.

Verzoekster herhaalt dat er geen tolk aanwezig was op de luchthaven. Zij spreekt enkel Portugees. Beide partijen konden niet (voldoende) met elkaar communiceren. Verzoekster is in Europa voor familiebezoek en voor bezoek aan vrienden.

Wat betreft het doorreisticket, merkt verzoekster op dat de factuur van betaling (betalingsbewijs) gehecht is aan het vliegticket zelf (in beslag genomen door de politie). Zij begrijpt niet hoe het kan dat de DVZ stelt dat er geen doorreisticket zou zijn. Haar neef, de heer [T.D.], heeft onmiddellijk contact opgenomen met het reisbureau in Luanda, waar verzoekster haar ticket heeft gereserveerd. Men beloofde hem te onderzoeken waar het fout gelopen kan zijn (zie bijlage). Haar neef was reeds op 19 december met zijn familie naar Portugal gereisd. De familie zou de kerstdagen doorbrengen in Portugal. De hotelreservatie werd geannuleerd, daar verzoekster zou overnachten in hetzelfde hotel als haar neef en zijn gezin.

Wat betreft het cash geld, heeft verzoekster een visa-kaart op haar naam in haar bezit, haar overhandigd door haar neef.

Besluit:

Het feit dat er geen tolk aanwezig was op de luchthaven van Zaventem, maakt dat verzoekster geen antwoord heeft kunnen geven op de aan haar gestelde vragen. Misverstanden zijn hierdoor ontstaan. De DVZ heeft hierdoor minstens de zorgvuldigheidsplicht geschonden.

De materiële motiveringsplicht is hierdoor tevens geschonden. De motivering komt immers niet overeen met de realiteit, zoals “betrokkene kan geen toelichting geven omtrent enige activiteiten” – verzoekster spreekt enkel Portugees ! Hoe zou zij, zonder tolk, haar reisdoel hebben kunnen verduidelijken ?

De DVZ had zo geen ingrijpende beslissing mogen nemen, zonder verzoekster vooraf te horen in aanwezigheid van een tolk.

3.

Het uitwijzen van verzoekster zou daarnaast een schending van het beginsel van het gewettigd vertrouwen.

Een jaar geleden is verzoekster ook de feestdagen in Europa komen doorbrengen. Vorig jaar had zij een visum type C voor Portugal gekregen. Zij reisde van haar thuisland naar België op 23.12.16, in het gezelschap van haar neef de heer [T.D.]. Bij aankomst in Zaventem, kon zij zonder enig probleem het Rijk binnenkomen om Kerst te gaan vieren bij haar neef. Na de Kerstdagen is zij dan naar Portugal gereisd om daar haar vrienden te gaan bezoeken. Binnen de termijn (cfr visum), is zij terug naar Angola vertrokken.

Het repatriëren van verzoekster binnen de termijn van het haar toegekende visum, zou volledig disproportioneel zijn en een schending uitmaken van het vertrouwensbeginsel.

De motivering in de bestreden beslissing schendt daarbij het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.”

3.3.2.1. De Raad merkt op dat verzoekster weliswaar aangeeft dat er bij de grenscontrole communicatieproblemen waren, maar dat zij met deze toelichting niet aantoonde dat de feitelijke gegevens waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund incorrect zijn.

De Raad wijst erop dat artikel 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat aan een vreemdeling de toegang tot het grondgebied van de Schengenstaten kan worden geweigerd wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel en de verblijfsomstandigheden van het voorgenomen verblijf. In casu blijkt niet dat verweerder verkeerd heeft gesteld dat verzoekster niet beschikte over enig stuk waaruit haar reisdoel kan worden afgeleid en dat zij evenmin een document kon voorleggen dat toelaat vast te stellen dat zij effectief in Lissabon zou verblijven. Verzoekster legde weliswaar een hotelreservatie voor maar het staat niet ter discussie dat deze reservatie werd geannuleerd. Haar bewering dat zij de hotelreservatie annuleerde omdat zij verkoos in een ander hotel te overnachten doet geen afbreuk aan het feit dat zij geen bewijsstukken omtrent haar voorgenomen verblijf in Lissabon kon overmaken bij de grenscontrole. Door verder te stellen dat zij niet begrijpt wat er fout is gelopen bij de aankoop van een vliegtuigticket naar Lissabon, toont zij ook niet aan dat verweerder op incorrecte gronden stelde dat de betrokken luchtvaartmaatschappij niet kon bevestigen dat zij een dergelijk ticket had aangekocht.

Verweerder vermag daarenboven, op basis van artikel 3, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet de toegang van een vreemdeling tot het grondgebied van de Schengenstaten te weigeren indien deze vreemdeling niet over voldoende middelen van bestaan beschikt, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van oorsprong of voor de doorreis naar een derde Staat waar zijn toelating is gewaarborgd, en hij niet in staat is die middelen wettelijk te verwerven. Verzoekster betwist niet dat zij bij de grenscontrole slechts over 50 euro beschikte. Zij stelt louter dat haar neef voor haar een kredietkaart aanvroeg, maar er blijkt niet dat zij deze kredietkaart in haar bezit had op het ogenblik dat zij de Schengenruimte wenste te betreden en zij derhalve, op dat tijdstip, over voldoende bestaansmiddelen, in de zin van artikel 3, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet, beschikte.

Daarnaast dient te worden gesteld dat verweerder, overeenkomstig artikel 34, tweede lid van de verordening nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (hierna: de verordening nr. 810/2009), kan overgaan tot de intrekking van een visum indien blijkt dat niet langer aan de afgiftevoorwaarden voldaan wordt. Aangezien niet langer bleek dat verzoekster op het ogenblik dat zij de Schengenruimte poogde binnen te komen over voldoende financiële middelen en logies beschikte en daar niet langer vaststond dat haar reisdoel in Portugal lag, kon verweerder in redelijkheid concluderen dat niet langer vaststond dat aan de afgiftevoorwaarden van een visum (cf. artikel 10 juncto artikel 14 van de verordening nr. 810/2009) was voldaan.

De uiteenzetting van verzoekster laat niet toe te besluiten dat de bestreden beslissingen zijn genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover verweerder beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt derhalve niet.

3.3.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekster evenmin aantoonde dat verweerder in casu enig dienstig gegeven niet zou hebben betrokken bij het nemen van de bestreden beslissingen of dat hij over onvoldoende gegevens zou hebben beschikt om de bestreden beslissingen te nemen, zodat ook niet kan worden geconcludeerd dat deze beslissingen niet degelijk werden voorbereid en niet zijn gegrond op een correcte feitenvinding.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt niet.

3.3.2.3. Het gegeven dat verzoekster in het verleden toegang kreeg tot het grondgebied van de Schengenstaten impliceert verder geenszins dat zij “het gewettigd vertrouwen” kon hebben dat zij steeds – en dus ook op het ogenblik dat zij niet beschikte over alle hiertoe vereiste documenten en financiële middelen – toegang zou krijgen tot de Schengenruimte en dat haar visum niet zou kunnen

worden ingetrokken. Verzoekster wist of behoorde te weten dat zij slechts toegang tot het Schengengrondgebied zou kunnen krijgen indien zij aan al de wettelijke vereisten voldeed.

Een schending van het vertrouwensbeginsel wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is niet ernstig.

Er dient derhalve te worden vastgesteld dat geen ernstig middel, in de zin van artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, werd aangevoerd.

De vaststelling dat er niet is voldaan aan één van de in artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vorderingen tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 1 januari tweeduizend achttien door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

mevr. S. PIETERCIL,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

S. PIETERCIL

G. DE BOECK